

KRISTAUS KARALIAUS

LAIVAS

B. Hummel

Dievo Motina

XXI SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ

Lekcija

Efez. 6, 10 - 17

Broliai, Stiprėkite Viešpatyje ir jo stiprumo jėga. Apsivilkite Dievo šarvais, kad galėtumėte drąsiai stoti prieš velnio žabangas. Nes mūsų kova yra ne prieš kūną ir kraują, bet prieš kunigaikščius ir valdžias, prieš šių tamsybių pasaulio valdovus, prieš piktumo dvasias padangėse. Todėl imkite Dievo šarvus, kad galėtumėte priešintis pikta-

ją dieną ir visame tobulai stovėti. Taigi, stovėkite susijuose savo strėnas tiesa, apsivilkę teisybės šarvu ir kojas apsiauvę ramybės Evangelijos pasiryžimu, prie viso to imdami tikėjimo skydą, kuriuo galėtumėte užgesyti visas ugningas pikčiausiojo vilyčias. Pasiimkite ir išganymo šalną ir Dvasios kalaviją, tai yra, Dievo žodį.

Evangelija

Mato 18, 23 - 35

Anuo metu: Pasakė Jėzus savo mokytiniais šį prilyginimą: Danguis karalystė panaši į žmogų karalių, kurs norėjo atsiskaityti su savo tarnais. Kai jis buvo pradėjęs daryti apyskaitą, atvedė pas jį vieną, kurs buvo jam kaltas dešimtį tūkstančių talentų. Kadangi šis neturėjo iš ko atiduoti, jo valdovas liepė parduoti jį, jo moterį, vaikus ir visa, ką turėjo, ir mokėti. Tas tarnas parpuolęs meldė jį, sakydamas: Turėk man kantrybės, ir aš visa tau atiduosiu. Valdovui pagailo to tarno; jis paleido jį ir dovanojo jam skolą. Bet tas tarnas, išėjęs, rado vieną savo draugų tarnų, kurs buvo jam skolingas šimtą denarų, ir, nutvėręs, smaugė jį, sakydamas:

Atiduok, ką esi skolingas. Jo draugas kniūbščias meldė jį, sakydamas: Turėk man kantrybės, ir aš visa tau atiduosiu. Jis gi nenorėjo, bet nuėjo ir įmesdino jį į kalėjimą, iki atiduos skolą. Kiti jo draugininkai, matydami, kas darėsi, labai nuliūdo; jie atėjo ir papasakojo savo valdovui visa, kas buvo įvykę. Tuomet jo valdovas pasišaukė jį ir jam tatė: Nedorasis tarne, aš tau dovanojau visą skolą, nes mane meldei; argi tat nereikėjo ir tau pasigailėti savo draugo, kaip aš tavęs pasigailėjau? Susirūstinęs jo valdovas padavė jį budeliams, iki atiduos visą skolą. Taip ir mano dangiškasis Tėvas jums padarys, jei kiekvienas neatleisite savo broliui iš savo širdies.

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS — THE SHIP OF CHRIST, THE KING, a weekly published by the Marian Fathers, 4545 W. 63rd St., Chicago, Ill. 60629. Second class postage pd. at Chicago, Ill., Subscription: \$4.00 yearly in U.S.A. and Canada; Foreign \$5.00 yearly; 10 ¢ a copy. Editor Rev. J. Sakevičius, MIC.

Nusikaltimas ir bausmė

Kun. F. Gureckas

Šios dienos evangelija išryškina mūsų kasdieninės maldos žodžius: "Ir atleisk mums mūsų kaltes, kaip ir mes atleidžiame savo kaltininkams"... Ji drauge įveda į painius, klausimus koks yra ryšys tarp nusikaltimo ir bausmės. Pirmiausia pasvarstykime apie žmonių nusikaltimus prieš šmogų ir žmonių bausmes.

Nusikaltimas ir žmonių bausmė

Kai žmogus nusikalsta prieš organizuotą visuomenę, visuomenė prieš nusikaltėlį sukyla. Visuomenė per savo įgautus teisėjus stengiasi atstatyti tvarką, versdama nusikaltėlį padengti padarytus nuostolius, padaryti jį nepavojingą ir tuo užbėgti už akių tolimesniam nusikaltimams. Pagaliau visuomenė stengiasi atstatyti įstatymo autoritetą ir atbaidyti kitus nuo nusikalstamų darbų. Taigi bausmė turi daug tvarką atstatančių uždavinių, nes vienu nusikaltimu padaroma daug spragų visuomenės gyvenime. Štai kodėl labai dažnai bausmė atrodo perdidelė. Kiti aiškina bausmės didumą tuo, kad bausmėje turi būti nemaža dalis keršto prieš nusikaltėlį. Kiti vėl sako, kad bausmė turi padengti skriaudą atskiram žmogui ir visuomenei, tačiau visu savo svoriu turi ji siekti žmogų pataisyti. Pagal šią nuomonę bausmė pirmoje eilėje nesiekianti nusikaltėlio pataisymo ir vietoj to siekianti kaž kokio visuomenės keršto. Tokia bausmė yra barbariška, per žiauri pačiame savo svarstyme.

Kadangi ginčai dėl bausmės supratimo eina ir dabar, štai kodėl darosi įdomu, ar Kristus mums nedavė kiek šviesos mums rūpimu klausimu.

Dievo pasigailėjimas ir bausmė

Pagal šio sekmadienio evangeliją pavaldinys padarė didelę netvarką — iš-eikvojo svetimų pinigų beveik milijoną

dolerių. Atgauti pinigų valdovas negalėjo tikėtis: perdidelė skola, kad eilinis žmogus galėtų atiduoti. Evangelija duoda suprasti, kad valdovas turėjo teisę smarkiai pavaldinį nubausti, ir būtų nubaudęs, jei šis nebūtų prašęs pasigailėjimo. Pavaldinio nusižeminimas visos tvarkos neatstatė, tačiau jis buvo reikšmingas: jis išpažino valdovo autoritetą, kurį savo nusikaltimu buvo paneigęs. Pavaldinys, tačiau, bausmės vistiek neišvengė, nes jis užrūstino valdovą nebūdamas galestingas nedideliame savo skolininkui. Valdovas vėl liepė įmesti į kalėjimą savo pavaldinį iki "atiduos visą savo skolą". Taigi nubaudė jį labai smarkiai: kalėti iki gyvos savo galvos. Nukentėjo žmogus ne tiek dėl savo nusikaltimo, kiek kad nebuvo rastas vertas pasigailėjimo.

Kadangi Kristus valdovo asmeny nori matyti patį Dievą, o pavaldinio asmeny — žmogų nusikaltėlį, tai iš šio palyginimo galima pastebėti tokį santykį tarp žmogaus nusikaltimo ir Dievo bausmės:

Dievas nesivaduoja kerštu ir pirma Jo mintis — pasigailėjimas; Dievui nepatinka, kad žmonės savo tarpe nesielgia taip, kaip Jis, bet kerštauja, neturėdami pasigailėjimo kits kitam; žmonių kerštas Dievui yra taip šlykštus, kad Jis dėl to atšaukia jiems savo pasigailėjimo malonę. Ir atšaukęs pasigailėjimo malonę Dievas nesivadovauja kerštu, bet teisybe, tereikalaudamas nusikaltėliui tokios bausmės, kokia jam priklauso; kadangi didelis Dievo didybės įžeidimas yra didelė skola, kurios žmogus pats iš savęs niekaip negali užmokėti, Dievo bausmė tokiu būdu gali tapti a m ž i n a.

Kerštas žmonių bausmėje

Evangelijos šviesoje atrodytų, kad ir žmonių įstatymuose ir civilinėse

VISUOTINIO BAŽNYČIOS SUSIRINKIMO DARBAI

Trečiosios sesijos atidarymas

Taip žinome, rugsėjo 14 dieną šv. Petro bazilikoje buvo pradėta antrojo Vatikano visuotinio Bažnyčios susirinkimo trečioji sesija, bet šios sesijos atidarymo iškilmėse dar labiau, negu pirmųjų dviejų, atsispindėjo Bažnyčios visuotinumai. Pustrečio tūkstančio vyskupų bei vienuolių viršininkų iš visų pasaulio rasių bei tautų telkėsi apie Kristaus Vietininką — šventąjį Tėvą. Bet ypač Bažnyčios visuotinumai buvo pabrėžtas mišių koncelebracija. Kartu su popiežium Paulium VI-ju šv. mišias prie to paties altoriaus aukojo 24 susirinkimo tėvai: 3 kardinolai, 19 vyskupų ir 2 vienuolių viršininkai. Jie atstovavo visiems žemynams: 10 Europai, 6 Šiaurės ir Pietų Amerikai, 5 Afrikai, 2 Azijai ir 1 Australijai.

Tai didelės reikšmės įvykis; tai pir-

baismėse neturėtų būti keršto elemento, net nieko, kas būtų panašu į kerštą, tai yra bausmės negali būti tiek išpūstos, kad atrodytų, jog visuomenė nusikaltėliui kerštauja. Valdžia, bausdama nusikaltėlį, būtinai turi vadovautis ir teisybe ir pasigailėjimu, jei tik nusikaltėlis kokiuo nors būdu to pasigailėjimo užsitarnauja. Klaidinga, tačiau, manyti, kad bausmė turi siekti tik nusikaltėlio perauklėjimo, nes ir pats Dievas nesištingia pragare nusikaltėlių perauklėti. Noras nusikaltėlį kalėjime perauklėti yra dalis pasigailėjimo, kurį visuomenė nusikaltėliui duoda ir turi duoti, nes pagal evangeliją mes turime būti gailestingi. Dievo gailestingumas paskiriems asmenims ir valstybėms priklauso nuo to, kaip mes būsim geri nusikaltėliams, stengsimės jiems atgauti gerą vardą ir gražinti į visuomenę, kuriai jie priklauso.

masis visuotinio Bažnyčios susirinkimo paskelbtos liturginės reformos vaisius; tos reformos, su kurios pravedimu drauge turėtų eiti religinis atgimimas krikščionių bendruomenėse. Eucharistinė auka kelių kunigų kartu aukojama ant to paties altoriaus, dalinimasis ta pačia amžino gyvenimo duona ir ta pačia Išganytojo kraujo taure akivaizdžiai iškelia kunigystės vienumą. "Daugelis kunigų, — sako šv. Tomas, — yra ne kas kita, kaip vienas Kristus". Visi kunigai ant viso pasaulio altorių aukoja vieną ir tą pačią auką drauge su Kristumi.

Koncelebracija buvo visuotiniai priimta pirmaisiais krikščionybės amžiais. Ji ir šiandien yra užsilikusi Rytų Bažnyčioje. Vakaruose ilgainiui išnyko, pasilikdama tik vyskupų konsekracijoje ir kunigų šventimuose. Šiandieninė popiežiaus koncelebracija su visų žemynų atstovais vyskupais yra simbolinė įžanga į trečiosios visuotinio Bažnyčios susirinkimo sesijos darbus, kuriais pirmoje eilėje bus labiau išryškinta vyskupų galia Bažnyčioje ir jų vienybės ryšys su Kristaus Vietininku.

Dalyvauja lietuviai

Antrojo Vatikano visuotinio Bažnyčios susirinkimo trečiosios sesijos atidarymo iškilmėse dalyvavo ir Lietuva ne tik savo dvasia ir savo malda, bet ir savo oficialių atstovų asmenyse. Lietuvos episkopatui atstovavo, deja, tik vienas lietuvis vyskupas Vincentas Brizgys. Diplomatinio korpuso prie šventojo Sosto tarpe Lietuvai oficialiai atstovavo Lietuvos pasiuntinys prie šv. Sosto ministeris Stasys Girdvainis. Iškilmėse dalyvavo ir tik ką atvažiavę svečiai iš pavergtos Lietuvos: vyskupijų valdytojais kan. P. Bakšys ir kan. C. Krivaitis, vyskupo Maželio atstovas

Šv. Petro bazilika ir aikštė Vatikane pirmąjį vis. Bažnyčios susirinkimo atidarymo vakarą 1962 m. spalio 11 d. Viduryje jaunimas su fakeliais.

kan. B. Barauskas ir kun. J. Žemaitis.

Šv. Tėvo kalba

Šventasis Tėvas Paulius VI-sis antrojo Vatikano visuotinio Bažnyčios susirinkimo trečiąją sesiją atidarė šiais žodžiais:

— Šventojo kryžiaus ženklų, kurio garbei tik ką aukojame mišias, pradeda antrojo Vatikano visuotinio Bažnyčios susirinkimo trečioji sesija. Bažnyčia čia esame mes... Esame Mistinio Kristaus Kūno nariai. Dievas mums yra suteikęs nepaprastų malonių: esame pakrikštyti, esame tikintys, esame meilės vienybėje su visa šventa, regimąja Dievo tauta... Toliau jis pabrėžė:

— Bažnyčia nori galutinai susitelkti pati prie savęs. Geriau sakant, ji nori surasti save savo dieviškojo įsteigėjo Kristaus mintyje... Ne tam, kad galėtų pasigėrėti pati savim, bet tam, kad galėtų geriau atlikti savo uždavinį: sujungti pasaulį su Kristum. Bažnyčia ži-

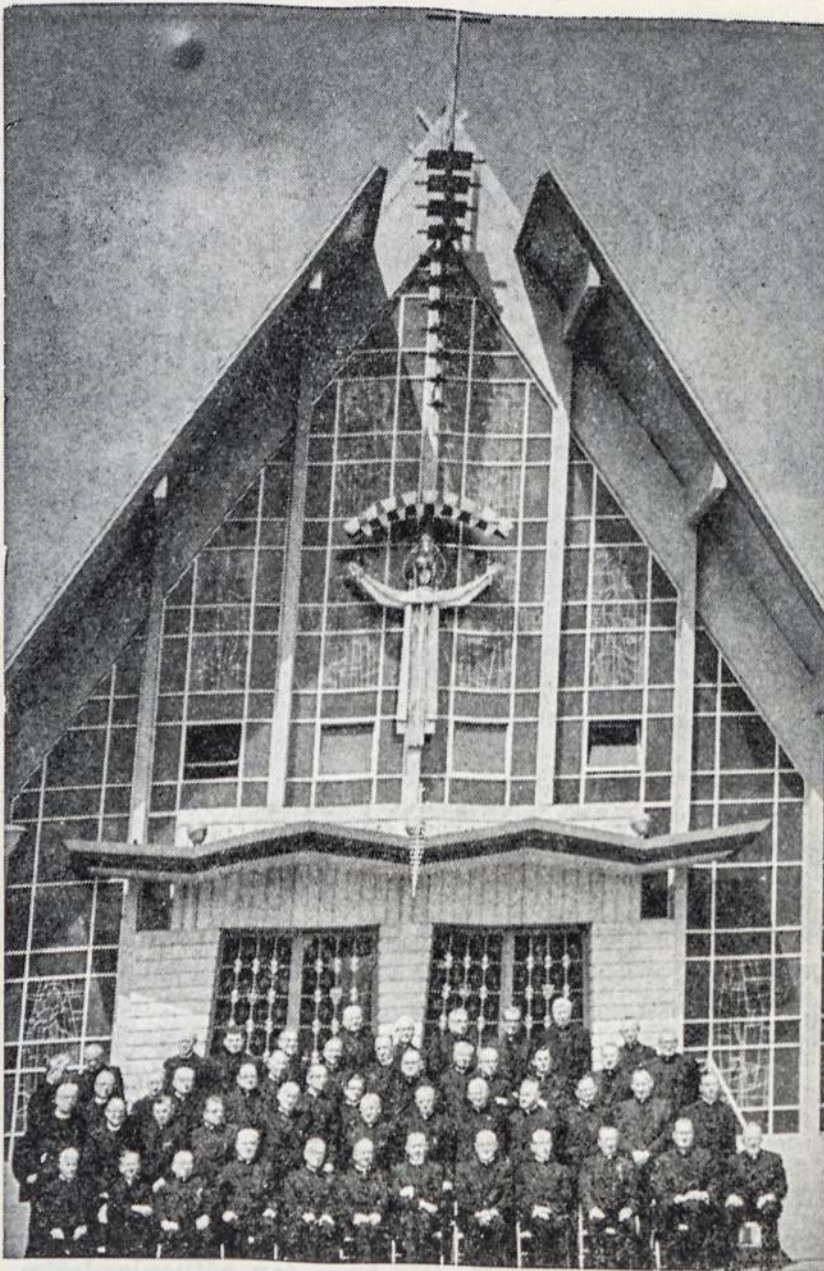
no, kad ji nėra pati sau tikslas. Bažnyčia visa yra Kristus, Kristuje ir per Kristų: ji visa yra žmonių, tarp žmonių ir žmonėms. Bažnyčia yra nužemintas ir garbingas tarpininkas, kuris žmonijai perduoda Išganytojo atneštą antgamtinio gyvenimo tiesą ir malonę...

Pirmasis posėdis

Pirmajame visuotinio Bažnyčios susirinkimo trečiosios sesijos posėdyje, kuris iš eilės buvo jau aštuonioliasdešimtas, buvo pradėtas svarstyti schemas apie Bažnyčią septintas skyrius "Mūsų pašaukimo eskatologinė prigimtis ir mūsų vienybė su dangaus Bažnyčia".

Žodis "eskatologinis" yra kilęs iš graikų kalbos. Juo yra išreiškiamas mokslas apie pasaulio pabaigą ir pomirtinį žmogaus likimą. Krikščioniška religija yra iš esmės eskatologinė, nes ji kreipia žmogų į pomirtinį gyvenimą.

Kiekvienas tikintysis gyvena ir savo religinius įsitikinimus išreiškia nuolatiniu amžinojo gyvenimo siekimu, ti-

Lietuvių kunigų vienybės seimo dalyviai rugsėjo 8 d. prie liet. parapijos bažnyčios Maspeth, N. Y. Parapijos klebonas yra prel. J. Balūnas.

kėjimu į amžinąjį gyvenimą ir amžinojo gyvenimo viltimi.

Bažnyčią sudaro ne vien šios žemės gyventojai, bet ir šventieji, kurie jau džiaugiasi palaimintu Dievo regėjimu danguje. Dėl to ir žemėje kovojančios Bažnyčios ryšys su danguje triumfujančia Bažnyčia savaimė įeina į pilną Bažnyčios vaizdą. Kiekviena siela, kuri yra Dievo malonės stovyje, jau čia žemėje savyje turi amžinojo gyvenimo pradžią. Dievo malonėje sieloje jau čia žemėje pradeda amžinosios garbės gyve-

nimą. Per Krikštą gaudami Dievo malonę, mes šios žemės keliais pradėdame savo kelionę į amžinybę. Šioje kelionėje esame nuolat palaikomi tikėjimo, vilties ir meilės. Žemiškojo gyvenimo pabaigoje tikėjimas ir viltis liausis. Pasiliks tiktai meilė. Per meilę ir šioje laiko tremtyje mes esame jau "dangaus piliečiai"... Čia žemėje mūsų amžinasis gyvenimas yra, kaip šv. Paulius sako, "paslėptas su Kristumi Dievuje". Bet ateis diena, kada nuo jo nuslinks visi "mirties šešėliai", kada jis prasiskleis visoje

SOCIALINĖ AKCIJA MILANE

Kun. Juozas Prunskis

Dabartinis popiežius, dar būdamas Milano arkivyskupu, lankydavo darbininkus jų darbovietėje. Atvykęs kartą į Pirelli fabriką, kalbėjo:

— Jaučiuosi jūsų draugu. Suprantu, kad jūs į mane žiūrėte su tyliu klausimu širdyse. Dabar neturiu jums nieko duoti. Pats esu tuščiomis rankomis. Tačiau žinau: kadangi jūs esate darbininkai, jūs ieškote kai ko, kas yra anapus jūsų darbo, anapus jūsų algų, anapus medžiaginių dalykų. Jūs ieškote truputėlio tikrojo gyvenimo, truputėlio laimės. Ir šioje srityje aš turiu jums begalinius turtus duoti, tai viltis, žmogaus kilnumo jausmas, begaliniai šviesos horizontai. Jūs turite sielas, o aš turiu lobius, kuriais sielos minta.

Toliau paaiškino, jog Bažnyčios socialinis mokslas nepaneigia privačios įmonės teisių, kad tik tokios įmonės nežalotų žmogaus kilnumo ir teisėtų siekimų tų asmenų, kurie dalyvauja gamybos vyksme.

Socialinio auklėjimo mokyklos

Sesto San Giovanni darbininkijai jis kalbėjo:

pilnatvėje, dangiškos laimės šviesoje.

Pirmajame sesijos posėdyje kalbėjo keturiolika Susirinkimo tėvų, padarydami savo pastabas dėl klausimo turinio bei jo suformulavimo schemoje. — Kardinolų kolegijos dekanas kardinolas Tisserant savo išanginiame žodyje išreiškė daugelio vyskupų norą pagreitinti diskusijas, kad su šia sesija visuotinio Bažnyčios susirinkimo darbai galėtų būti užbaigti. Tačiau tai, kaip pabrėžė Kardinolų kolegijos dekanas, jokių būdu nėra įsakymas, o tik pageidavimas.

V. K-as

— Ne darbininkai pirmieji apleido religiją, o praeito šimtmečio pramonininkai ir ekonomistai, kurie svajojo sukurti pažangą, civilizaciją ir taiką be Dievo ir be Kristaus.

Ir jis pažymėjo, kad tai buvo klaida, nes Kristus yra žmonijos šviesa ir viltis. Arkivyskupas Montini ypatingą dėmesį kreipė į socialinį veikimą savo diecezijoje. Jis pagyvino Ambrosianum Socialinio instituto veikimą, jį paskatindamas steigti socialinio auklėjimo mokyklas, kurių netrukus susidarė net 20. Jose mokslas tęsiamas trejus metus ir skiriamas nemažas dėmesys praktikos reikalams. Arkivyskupas prie progos pabrėždavo, kad negana tik praktikuoti artimo meilės darbus ir kalbėti maldas. Reikia rūpintis "socialinės meilės" išvystymu, besistengiant, kad varguomenė ir darbo žmonės susilauktų geresnio aprūpinimo platesniu mastu.

Misijų globa

Jis taip pat primindavo, kad Katalikų Bažnyčia yra misijų Bažnyčia ir kad parapijų ir vyskupijų gyvastingumas turi reikštis misijų darbuose. Todėl Milano arkivyskupija pradėjo didinti savo misijonierių veiklą Rodezijoje, įkurdamą specialiais misijas Karibos ir Chirundu apylinkėse.

Kad dar labiau pagyventų socialinį veikimą, arkivyskupas įsteigė socialinę pastoracijos tarnybą, kurios uždavinys buvo skatinti katalikų darbininkų organizacijų veikimą, duoti patarimų tuo laikotarpiu, kai streikai sulauko darbus.

Imigrantų centras ir darbininkų sąjunga

Ateivių darbininkų globai prie arki-diecezijos buvo įsteigta Imigrantų centras, kuris teikė jiems dvasinę paramą,

RAMIAUSIAS PARODOS KAMPELIS

P. P. Činikas, MIC

Nors ir ramu, gražu, malonu sėdėti prie mūsų seminarijos ežerėlio ir mąstyti apie prabėgančią vasarą, reik karta is išeiti į platųjį pasaulį apsidairyti ar pasisvečiuoti su kitais.

Visvien reik pasakyti, kaip dalykai dedasi prie mūsų ežero šiomis dienomis: oras, beveik rudeniškas, vėsokas; vaisiai taip gražiai noksta, kad sunku apginti svečius nuo sodo; reik tikrai nuširdžiai dėkoti Viešpačiui už obuolių, kriaušių ir persikų daugybę; reikia samdyti darbininkų, kad nuskintume visus vaisius laiku: žmonės iš Chicagos jau būriais atvyksta pirkti kriaušių.

Apie sodą ir rudens malonumus bus

ir, bendradarbiaujant su miesto įstaigomis, padėjo jiems įsijungti į darbininkškąjį Milano gyvenimą.

Ypatingai stipri išaugo Italijos Katalikų darbininkų sąjunga, Milane sutraukdama apie 50,000 narių. Visoje Italijoje šis katalikų darbininkų sąjūdis greit sutraukė apie pusę milijono narių ir jų įtaka buvo žymi Laisvoje darbo federacijoje. Milane įsteigta to katalikų darbininkų sąjūdžio būstinė, apimanti 5 aukštus ir čia darbininkai išaina specialius kursus. Tokių centrų esama jau 14 Italijos provincijos miestų.

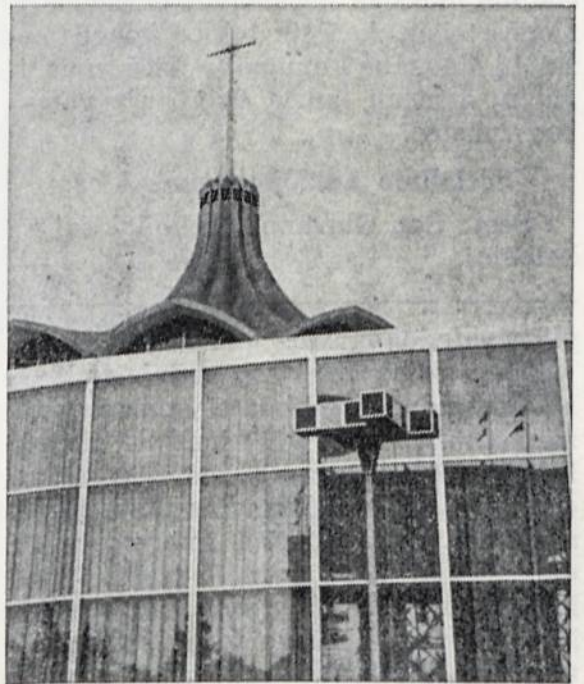
Socialinė mokykla kunigams

Dvasiškijai arkivyskupas Montini įsteigė socialinio formavimo mokyklą, veikiančią prie Katalikų universiteto Milane. Ją lanko per 100 kunigų. Katalikų kultūrinis gyvenimas rado gražią išraišką San Carlo akademijoje. Visur buvo jaučiamas arkivyskupo Montini darbas, kuris sujudindavo savo žodžiu, išjudindavo savo pavyzdžiu ir sujungdavo bei sustiprindavo uoliu veikimu.

galima kiek vėliau parašyti. Dabar norėčiau pasidalyti mintimis apie kelionę į Pasaulinę parodą New Yorke, kai teko važiuoti į Pensilvanijos valstybę vesti rekolekcijų seselėms.

Religiniai paviljonai parodoje

Bendras žvilgsnis į Pasaulinę parodą nesudaro stebinančio vaizdo. Apie tai jau buvo daug rašyta laikraščiuose, stebėta televizijoje ir kitur. Manau, kad kiekvienas lankytojas yra susidaręs bendrą parodos vaizdą iš anksto ir nepaprastieji namai negali sužavėti lankytojo, kai jis atvyksta į parodą pirmą kartą. Mane daugiausia stebino erdvė tarp įvairių parodos dalių. Teko lankyti Seattle parodą prieš kelis metus, ir ten įvairios dalys buvo taip sugrūstos,

Vatikano paviljonas pasaulinėje New Yorke parodoje su dail. V. K. Jonyno suprojektuotu kryžiumi

Chicagos lietuvių jaunimas Lietuvių dienoje New Yorke rugpiūčio 23 d.

Nuotr. A. Kivėno

jog nedidelis lankytojų skaičius beveik perpildydavo parodą.

Antras nepaprastumas dabartinėje parodoje buvo tas, kad visa eilė religinių paviljonų gražiai puošė visą aplinkumą. Be katalikų paviljono buvo šeši kitų paviljonai — penki protestantų ir vienas ortodoksų. Visi buvo labai puošnūs ir turtingai įrengti. Prie nė vieno nereikdavo laukti įeiti, bet prie Vatikano paviljono visad būdavo lankančių žmonių eilė. Nors ta eilė greitai slinkdavo pirmyn, bet visad buvo lankančių.

Kryžiaus gražumas

Vatikano paviljonas daro tikrai gražų įspūdį ir net iš tolo žiūrint. Auksinis kryžius visad žibėjo ir nakties laiku turėdavo nepaprastą spindėjimą; šviesos ir sidabriniai spinduliai aplink auksinį kryžių sudaro įspūdį, kad kryžius kyla į dangų ir degina skylę pro debesis. Lietuvis dailininkas V. K. Jonynas sudarė projektus tam kryžiui ir kitiems dalykams Vatikano paviljone.

Didžiausia paviljono pažiba yra gar-

saus Italijos menininko Michelangelo Sopulingosios Motinos marmurinė statula "Pieta". Kiekvienas parodos lankytojas stengiasi tą statulą pamatyti, ir dėl to Vatikano paviljonas visad susilaukia daug žmonių. Man teko matyti tą statulą Šv. Petro bazilikoje, Vatikane, kai buvome nuvykę su ekskursija į Romą 1950 metais. Šioj parodoj toji statula yra labai gražiai išstatyta, ir kiekvienas lankytojas gauna 75 sekundes pasižiūrėti, nes lankytojai pereina aptamintą kambarį ant trijų diržų, kurie traukia žmones trijose eilėse virš viena kitos. Tokiu būdu tenka matyti statulą iš trijų pusių.

Prieš statulą, kuri yra mėlynų šviesų prieblandoje, yra nesudaužoma stiklinė uždanga, kad niekas negalėtų apmėtyti ar sužaloti jos. Už statulos yra aukštas kryžius su drobule. Visa tai sudaro nepaprastą įspūdį. Kiečiausia širdis turi tarti atsidusėjimą Marijai ir jos Sūnui per tas 75 sekundes, kai tenka žiūrėti į Sopulingąją Motiną, kuri laiko nukankintą Kristų ant kelių.

Lietuviškas kryžius — kopyltstulpis pasaulinėje
New Yorke parodoje

Paviljone irgi yra graži koplyčia antrame aukšte, kur kasdien laikomos šv. mišios ir ypatingos pamaldos. Yra ir daug kitų įdomių dalykų, bet reikėtų daug daugiau vietos ir laiko visus tuos dalykus aprašyti. Reik tik tiek pasakyti, kad kiekvienas katalikas tikrai gali didžiulis ta paroda. Ji duoda mūsų Bažnyčiai daug garbės. Nė vienas katalikas nesigaili, kad jis praeitais metais aukojo jos išlaikymui.

Lietuviškas kampelis

Po ilgesnio ieškojimo suradau tą ramųjį lietuvišką kampelį, kuris yra šalia "Meditacijos tako" ir visų didesnių parodos skyrių pašonėje.

Lietuvišką kampelį sudaro kopyltstulpis, išdroštas iš medžio ir turintis apie 14 pėdų aukščio. Jis išrodo labai kuklus, palyginus su kitais parodos skyriais. Ir kiekvienas, kuris užklysta į tą kampelį, sustoja ir lyg galvoja, kas čia galėtų būti tarp tokių milžiniškų ir prabangių parodos skyrių. Kiti beveik ir netiki, kad galėtų tokie dalykai atsirasti to-

kių vietoj, tarp tokių milžiniškų pastatų, kurie kainuoja milijonines sumas ir kuriuos suprojektavo garsūs pasaulio architektai. Šis lietuviškas kopyltstulpis tikrai yra kaip staigmena tokioj vietoj. Visvien jis yra labai gražus, kuklus priminimas pasaulio žmonėms, kad yra lietuviai pasaulyje, kurie nuoširdžiai gerbia savo laisvės kovotojus ir nori kad visas pasaulis žinotų, jog jie kentėjo už savo krašto laisvę, kurią sovietai atėmė.

Svarbu, kad tokiam priminimui yra panaudotas religinis ženklas, kopyltstulpis su išdroštais atvaizdais šventųjų, kurie yra mūsų žmonių labai gerbiami. Gal lietuviškas kryžius būtų reikala vaizdžiau išreiškęs, bet kopyltstulpis turi ypatingas savybes, kurių kitur negalima matyti, ir tokiu būdu patraukia žmonių dėmesį. Šie išdrožimai išreiškia religinę dvasią.

Kryžiaus svarbumas

Lietuviškieji kryžiai yra susilaukę daug dėmesio net Amerikoje, kur įvairios organizacijos ir grupės ragina, kad parapijos ar katalikiškos šeimos statytų gražius, meniškus kryžius kiemuose. Chicagoje yra trys ar daugiau šeimų, kurios yra pasistačiusios aukštus, puošnius kryžius prie savo namų.

Kad lietuviškieji kryžiai randa vietos mūsų viešame gyvenime, yra gražu ir naudinga mūsų tikybai ir tautybei. Daug svarbiau, kad kiekvienas katalikas turėtų didelę pagarbą kryžiui namuose, kur jis turėtų užimti svarbiausią vietą. Kiekvienas miegamasis turėtų būti papuoštas gražiu kryžiu. Kiekviena šeima turėtų įsigyti net brangių kryžių, tokį kryžių, kuris kainuotų daugiau prakaito ir darbo negu paprastas kryžius. Jis turėtų būti visų mūsų sienų papuošimų pažiba. Nebijokime brangiau mokėti už gražų kryžių.

Kryžius yra mūsų tikybos didysis ženklas ir negalime gėdintis jo. Per kryžių Kristus mus atpirko ir tik per jį mes rasime amžinąjį gyvenimą.

Kryžius — mūsų didžioji apsauga

Nėra mūsų išganymas turėti kryžių ant sienos. Jis tebūna mūsų nuolatinė apsauga.

Kūdikystėje mes išmokom apie Dievo apvaizdą ir supratom, kad Jis mus nuolatos mato ir žino mūsų paslaptinęsias mintis.

Prisiminus taip, žinokime, kad Kristus nuo kryžiaus mus mato, lygiai kaip Jo mirties ženklas kybo ant mūsų miegamojo kambario sienos. Retkarčiais pažvelkime į tą kryžių, ypatingai pagundų metu, kai mes gundomi nusikalti prieš Jo įsakymus. Atsiminkime, kad Jis mus nuolatos mato ir žino mūsų paslaptiniausias mintis.

Prisiminus tai, žinokime, kad Kristus nuo kryžiaus mus mato, lygiai kaip Jo mirties ženklas kybo ant mūsų miegamojo kambario sienos. Retkarčiais pažvelkime į tą kryžių, ypatingai pagundų metu, kai mes gundomi nusikalti prieš Jo įsakymus. Atsiminkime, kad Jis kentėjo už mūsų nuodėmes, ir kryžius primins mums Jo kančios didumą. Tai buvo žiauri mirtis.

Nėr abejonės, kad mūsų žmonės mėgsta Kristaus kryžių, nes jis taip dažnai buvo matomas Lietuvoje prie kelių ir svarbesnėse vietose. Kartais tie kryžiai nebuvo meniškai, didelių artistų sukurti, bet paprastų dievdirbių darbas. Tai galime sakyti, kad jie buvo pagaminti iš meilės kryžiui ir tikėjimui.

Kad kryžiai matėsi namuose ir prie kelių, yra ženklas, kad mūsų žmonės nesigėdino kryžiaus ženklo. Jie jį mylėjo ir labai gerbė. Jie mielai atsiklaupdavo prie jo savo kelionėje. Tai buvo nuolatiniai priminimai, kad reik nuolatos melsis ir nepaliauti.

* * *

Tai didelė garbė tiems, kurie sumanė, kad mūsų pasirodymas tokioj puošnioj parodoj būtų paprastas, bet meniškai kuklus kopyltstulpis. Tai yra nepaprastai ypatingas mūsų tautos pasirodymas ir viešas išpažinimas jos gilaus tikėjimo. Tuomi irgi rengėjai atkreipė

dėmesį į Lietuvos didelę nelaimę ir kančią.

Žinau, kad atkalbėjau keletą maldų už Lietuvą ir už tuos, kurie mirė ginant jos laisvę. Manau, kad ne aš vienas meldžiausi prie to paminklo, nes buvo daug, kurie sustojo trumpai ir, rimtai susikaupę, nulenkę galvas.

Rūta Lee-Kilmonytė pranešinėja Lietuvių dienoj New Yorke.
Nuotr. A. Kivėno

Atsiūsta paminėti

James Keller, Šiai dienai ir rytojui. Iš anglų kalbos vertė Petras M. Urbaitis. Išleido Kristoforų veikimo bičiulių būrelis Italijoje, saleziečių spaustuvėje, 120 psl. Knygelė, galima sakyti, yra kišeninio formato, patogi panaudoti net kelionei. Knygelė susideda iš trumpų religinių skaitymų, kurie pajvairinti patraukliais pavyzdžiais, šv. Rašto ištraukomis ir trumpais pasiryžimais maldos formoje. Leidinys naudingas kiekvienam lietuviui, ypač, kaip sakoma įvade, "tautiečiams, nemokantiems anglų kalbos, tikimės, bus pravartu išgirsti ką mano apie mus ir ko iš mūsų tiki-si genialus Kristoforų veikimo įkūrėjas," atseit kun. J. Keller, M. M.

ARGENTINOS LINK

(4)

Kun. Juozas Petraitis, MIC

Vakarop išvydom jau ir Buenos Aires miestą, bet mūsų laivo tą vakarą į uostą dar neįsileido. Buvo nuleista inkaras ir pirmą kartą laivas sustojo po 13 kelionės dienų. Ant denio per naktį degė daug šviesų, kad kiti laivai su mūsų siškiu nesucidurtų. Nakvojom tat stovinčiame laive, La Platos žiotyse, maždaug už 40 mylių nuo Buenos Aires uosto.

Lapkričio 27 d., 5 val. ryte, laivas pajudėjo pirmyn ir plaukėm dar porą valandų iki pasiekėm uostą. Tą rytą anksčiau atsilaikiau šv. mišias ir susitvarkiau daiktus, kad būčiau pasiruošęs išlipti į krantą.

Buenos Aires

Argentinos sostinė Buenos Aires iš tolo bent dalinai man priminė Chicago ir savo didumu yra beveik kaip Chicago. Uoste mūsų laivas sustojo 7 val. ryte. Neužilgo po to, į laivą atėjo visas būrys Argentinos valdžios pareigūnų. Kadangi tebuvo tik vienintelis keleivis, tai komisija ilgai manęs nevargino: patikrino kelionės dokumentus ir į pasą įspaudė atvykimo datą bei laikiną vizą, leisdami man gyventi Argentinoj vienerius metus.

Prieš išlipant iš laivo, prisistatė prie manęs apysenis žmogus, gerai kalbąs angliškai, ir pasisakęs esąs Moore-McCormack bendrovės atstovas padedąs keleiviams, atvykusiems į Argentiną. Taigi, su juo nuvykau į muitinę, kurią praėjau be sunkumų ir jo padedamas užsisakiau taksi — automobilį vykti į Avellaneda. Tuoj po to, pastebėjau, jog atvyko manęs pasitikti trys marijonai: kun. Vyt. Palubinskas, MIC, kun. Aug. Steigvila, MIC, ir brolis Pijus Gudelevičius, MIC. Perkroviau tada savo bagažus į marijonų automobilį, bet taksi vairuotojas ir neprašyti jo pagalbininkai, bagažų nešėjai, pareikalavo, kad jiems atsilygintume už "laiko sutrukdy-

mą", nors taksi nė iš vietos nebuvo pajudėjęs. Dėl šventos ramybės turėjom jiems šiek tiek sumokėti, o tada jau ne-trukdomi galėjom pajudėti Avellanedos link.

Avellaneda yra Buenos Aires priemiestis, kuriame marijonai prieš 25 metus įkūrė švč. Marijos Aušros Vartų parapiją bei vienuolyną. Ten yra ir pradžios mokykla su 400 vaikų, vadovaujama seselių kazimieriečių. Marijonų vienuolyno patalpose yra ir dvisavaitinio lietuvių laikraščio "Laiko" spaustuvė.

Avellanedoje išbuvau tik pusantros dienos, nes atvyko kun. K. Černiauskas, MIC, vežtis mane į Rosario. Spėjau tačiau susipažinti su marijonų įstaigomis, aplankiau seseles kazimierietes, su kun. Černiausku pietavom pas Čekanauskus ir apžiūrėjom jų nuosavą sraigčių dirbtuvę. Aplankiau taip pat ir Alf. Petraičio šeimą, nes su juo kitados kartu mokėmės.

Marijonų Aušros Vartų bažnyčia Avellanedoje prie Buenos Aires, Argentinoje

Iš Buenos Aires autobusu išvykom lapkr. 28 d., 7 val. vakare. Kelionė iki Rosario miesto užtruko beveik septynias valandas, nes pakeliui užklupo mus gan smarki audra su perkūnu, žaibais ir gausiu lietum. Keliaujant nakties metu, nors ir labai norėjau, negalėjau tačiau pasigėrėti Argentinos gamtovaizdžiais, pasipuošusiais vešliu pavasario žalumu bei žiedais. (bus daugiau)

**Marijonų Bendradarbių draugijos
garbės nariai**

A † A

JONAS PURTOKAS

Gyveno švč. Marijos Gimimo parapijoje, Marquette Park, Chicagoje; mirė 1963 m. rugsėjo 22 d.

A † A

ONA GAUBIENĖ

Gyveno 180 Bolton St., S. Boston, Mass., mirė 1964 m.

A † A

EMILJA KAUNELIS

Gyveno 62 Hillside St., Norwood, Mass., mirė 1964 m. liepos 10 d.

A † A

VERONIKA KEMTES

Gyveno 1801 S. 51 Ave., Cicero, Ill., mirė 1964 m. rugsėjo 10 d.

amžinasis narys

A † A

JUOZAS STADALNIKAS

Gyveno 2508 S. 75th St., Philadelphia, Pa, mirė 1964 m. rugsėjo 7d.

Už kiekvieną garbės ir amžiną narį bus atlaikytos dvejios šv. mišios. Pavedami Dievo gailėtingumui visų šių mirusių narių sielas, gerbiamieji bendradarbiai atkalbės po rožančiaus dalį.

STATEMENT OF OWNERSHIP, MANAGEMENT AND CIRCULATION

(Act of October 23, 1962; Section 4369, Title 39, United States Code)

1. Date of filing October 1, 1964. 2. Title of publication: Kristaus Karaliaus Laivas. 3. Frequency of issue: Weekly. 4. Location of known office of publication (Street, city, county, state, zip code) 4545 West 63 Street, Chicago, Cook, Illinois 60629. 5. Location of the headquarters of general business offices of the publishers (Not printers): 4545 West 63 Street, Chicago, Illinois 60629. 6. Names and addresses of publisher, editor, and managing editor. Publisher (Name and address): Congregation of Marian Fathers of BVM. 6336 So. Kilbourn Ave. Chicago, Ill., 60629. Editor (Name and address): Rev. Jonas Sakevicius, MIC. 6336 So. Kilbourn Ave. Chicago, Ill., 60629. Managing editor (Name and address): None.

7. OWNER (If owned by a corporation, its name and address must be stated and also immediately thereunder the names and addresses of stockholders owning or holding 1 percent or more of total amount of stock. If not owned by a corporation, the names and addresses of the individual owners must be given. If owned by a partnership or other unincorporated firm, its name and address, as well as that of each individual must be given.). Name: Congregation of the Marian Fathers of the Immaculate Conception of the BVM. Address: 6336 So. Kilbourn Ave. Chicago, Illinois 60629. 8. Known bondholders, mortgagees, and other security holders owning or holding 1 percent or more of total amount of bonds, mortgages or other securities (If there are none, so state). Name: None. Address: —

9. Paragraphs 7 and 8 include, in cases where the stockholder or security holder appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporation for whom such trustee is acting, also the statements in the two paragraphs show the affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders who do not appear upon the books of the company as trustees, hold stock and securities in a capacity other than that of a bona fide owner. Names and addresses of individuals who are stockholders of a corporation which itself is a stockholder or holder of bonds, mortgages or other securities of the publishing corporation have been included in paragraphs 7 or 8 when the interests of such individuals are equivalent to 1 percent or more of the total amount of the stock or securities of the publishing corporation. 10. This item must be completed for all publications except those which do not carry advertising other than the publisher's own and which are named in sections 132.231, 132.232, and 132.233, postal manual (Sections 4355a, 4355b, and 4356 of Title 39, United States Code).

	Average No. copies each issue during preceding 12 months	Single issue nearest to filing date
A. Total No. copies printed (Net Press Run)	2550	2550
B. Paid circulation		
1. To term subscribers by mail, carrier delivery or by other means.	2396	2396
2. Sales through agents, news dealers, or otherwise.	—	—
C. Free distribution (including samples) by mail, carrier delivery, or by other means.	140	140
D. Total No. of copies distributed. (Sum of lines B1, B2 and C)	2536	2536

I certify that the statements made by me above are correct and complete. (Signature of editor, publisher, business manager, or owner): Rev. A. Spurgis.

žinios iš katalikiškojo pasaulio

▼ **Eucharistinis kongresas Indijoje.** Šių metų lapkričio 28 d. prasidės tarptautinis eucharistinis kongresas Bombėjuje. Daugiausia maldininkų ten vyks iš Š. Amerikos, iš kur užregistruota apie 2,500. Kongreso sekretoriatas Bombėjuje gavo oficialų pranešimą, kad Indijos prezidentas sutiko dalyvauti kongreso iškilnių atidaryme. Visi Indijos vyskupai, aptarę būsimo kongreso klausimus, parašė bendrą ganytojinį laišką, kuriame nagrinėja kongreso parinktą temą: "Eucharistija ir naujasis žmogus." Šiame laiške pabrėžiama visų tikinčiųjų svarbi pareiga atgaivinti savyje artimo meilės dvasią ir visomis išgalėmis tarnauti neturtingiesiems ir vargšams.

▼ **Bažnyčia ir Afrikos tautos.** Šv. Tėvas Paulius VI šiomis dienomis privačioje audiencijoje priėmė naujos Afrikos valstybės Rwanda pirmąjį ambasadorių prie šventojo Sosto. Katalikų Bažnyčia, — kalbėjo ta proga šv. Tėvas, — iš savo pusės dėjo visas pastangas, kad Afrikos tautos greičiau subręstų nepriklausomam gyvenimui ir sukurtų savas valstybes.

▼ **Didžiausia Afrikos bažnyčia.** Neseniai Pietinėje Afrikos Johannesburgo vyskupas H. Boyle pašventino didžiausią bažnyčią visoje Afrikoje Pasaulio Karalienės Marijos garbei. Bažnyčia turi 70 metrų ilgumo ir 26 metrų platumo. Pirmąsias šv. mišias šioje bažnyčioje atlaikė apaštališkas delegatas Pietų Afrikai msgr. McGeough. Kertinį akmenį tai bažnyčiai pašventino dabartinis popiežius, kai jis prieš du metus kaip kardinolas lankėsi Afrikoje.

▼ **JAV negrų vadas pas popiežių.** Rugsėjo mėn. 18 d. šv. Tėvas Paulius VI priėmė audiencijoje Martin Luther King, Amerikos negrų vadą, kuris kalbėjo rasiniais ir kitais klausimais.

▼ **Siūlymas suprastinti šventųjų skelbimą.** Belgijos kardinolas L. J. Suenens šioje visuotinio Bažnyčios susirinkimo sesijoje pasiūlė suprastinti būdus šventiesiems paskelbti, nes dabartinis būdas yra per lėtas, labai komplikotas ir per daug centralizuotas. Kardinolas pasiūlė, kad atskirų kraštų vyskupų konferencijos pravestų ištisą beatifikacijos procesą, kurį paskui popiežius patvirtintų. Tik pakėlimas į šventuosius arba kanonizacija turėtų būti palikta šventajam Sostui. Jis pagedavo, kad šventųjų būtų ieškoma iš visų pasaulio kraštų ir iš visų luomų. Tokiu būdu jie būtų labiau visiems paskatinimo pavyzdžiai į šventumą.

▼ **Mirė arkiv. J. Gawlina.** Rugsėjo 21 d. Romoje staiga mirė nuo širdies smūgio arkivyskupas Juozas Gawlina, 71 metų. Prieš savo mirtį dar jis viešai kalbėjo visuot. Bažnyčios susirinkime. Velionis gimęs Lenkijoje, buvo vyriausias lenkų kariuomenės kapelionas, paskutiniu laiku, gyvendamas Romoje, buvo šv. Stanislovo lenkų bažnyčios rektorius ir ėjo kitas jam Vatikano pavestas pareigas.

▼ **Moterys stebėtojos Bažnyčios susirinkime.** Viena tarp pirmųjų moterų, kurią paskyrė popiežius Paulius VI stebėtoja visuotiniame Bažnyčios susirinkime, yra prancūzė Marie Louise Monnet, tarptautinio vidurinės klasės sąjūdžio pirmininkė. Antroji yra amerikietė sesuo Mary Luke Tobin, Loretto seserų gen. viršininkė, neseniai išrinkta Amerikos vienuolių aukštesniųjų vyresniųjų organizacijos pirmininkė. Paskirta viso penkiolika žymesniųjų moterų.

▼ **Enciklika kongreso aktuose.** Sen. Hubert Mumphy pasirūpino, kad ištisa popiežiaus Pauliaus VI enciklika "Ecclesiam suam" (Savo Bažnyčią) būtų atspausdinta kongreso aktuose (Congressional Records).

žinios iš lietuviškojo pasaulio

▼ **Kard. Cushing** palankumas lietuviams. Kard. R. Cushing, Bostono arkivyskupas, apsilankęs pasaulinėje New Yorko parodoje, apžiūrino lietuvišką kryžių kopytstulpį. Po to lietuvių komitetui atsiuntė 1,000 dolerių čekį ir savo palaiminimą lietuviams.

▼ **Lietuviai New Yorko valstybės paviljone.** Rugsėjo 20 d. New Yorko lietuviai išpildė dviejų valandų programą New Yorko valstybės paviljone. Tuo metu praėjo apie 7,000 lankytojų, sustodami paklausti lietuvių programos. Visą laiką klausė lietuviškų dainų ir žiūrėjo tautinių šokių apie 3,000 žmonių. Meninę programą sudarė jungtinio choro ir New Yorko vyrų okteto dainos, tautiniai šokiai, kanklių muzika ir Liudo Stuko solo dainos. "The New York Times" labai šiltai parašė apie šią Lietuvių dieną pasaulinėje parodoje New Yorko valstybės paviljone.

▼ **L. Šimutis pas JAV prezidentą.** Lietuvių R. K. Susivienijimo centro pirmininkas Leonardas Šimutis telegrama buvo iškviestas apsilankyti pas JAV prezidentą Johnson rugsėjo 21 d. drauge su kitais vadais Amerikos fraternalių organizacijų, kurios rūpinasi kultūriniais, šalpos ir kitais savo narių reikalais. Prezidentas sušaukė šio sąjūdžio vadus, kad išsiaiškintų ir geriau suprastų šių dienų uždavinius bei reikalavimus. Į šį vadinamą fraternalinį sąjūdį įeina šios lietuvių organizacijos: Lietuvių R. K. Susivienijimas Amerikoje, Susivienijimas Liet. Amerikoje ir Liet. R. K. Moterų Sąjunga. Visos trys šios organizacijos įeina į Amerikos Lietuvių Tarybą ir turi apie 23,000 narių.

▼ **Iš okup. Lietuvos 4 kunigai atvyko į Romą.** Rugsėjo 12 d. vakare atvyko iš pavergtosios Lietuvos keturi kunigai stebėti visuotinio Bažnyčios susirinkimo. Tai kanauninkai: P. Bakšys, Č. Kri-

vaitis, B. Barauskas ir kun. J. Žemaitis. Kan. B. Barauskas atstovauja Telšių vyskupą P. Maželį ir nuo pat pradžios jau turėjo teisę dalyvauti susirinkimo posėdžiuose. Kan. Krivaitis administruoja Vilniaus arkivyskupiją, kan. Bakšys Panevėžio ir Kaišiadorių vyskupijas. Šį kartą kan. J. Stankevičius dėl nežinomų mums priežasčių į šią sesiją neatvyko. Tik atvyko Kauno arkivyskupijos kun. J. Žemaitis, Žiežmarių klebonas. Iš pavergtosios Lietuvos neatvyko nė vienas vyskupas.

▼ **Marijonų bendradarbių banketas,** kurį rengia Chicagos apskritis, bus lapkričio (Nov.) 1 d. Šarkos restorane. Visas banketo pelnas skiriamas Marianopolio sudegusios mokyklos statybai.

▼ **Darbininkas,** pranciškonų leidžiamas laikraštis, kitais metais švenčia 50 metų sukaktį. Minėjimas pradėdamas šių metų spalio 11 d. koncertu, kuris įvyks šv. Tomo par. salėje, Woodhavene, L. I., N. Y. Sukakties minėjimas baigiamas kitais metais iškilmingu pobūviu.

▼ **Br. Vincentas Žvingilas, MIC,** jau 30 metų nenuilstamai dirba spaudos darbą Draugo spaustuvėje. Kiekvieną dieną, net ir sekmadieniais, jis renka spaustuvėje naujus skelbimus, kurie spausdinami Drauge, juos paruošia spaudai ir t. t. Mielai talkina ir Laivo spausdinime.

▼ **Kun. Mečys Burba,** salezietis, praėjusį pavasarį išventintas Italijoje į kunigus, rugsėjo 27 d. atnašavo iškilmingas šv. mišias Nekalto švč. Marijos Pras. par. bažnyčioje, Chicagoje. Išvyksta atgal darbuotis Saleziečių lietuvių gimnazijoje Italijoje. Šiais metais gimnazijoje yra 60 lietuvių mokinių iš visos Europos. Iš Anglijos ten šiais metais išvyko mokyti net 20 berniukų. Juos suorganizavo kun. P. Urbaitis, SDB.

MELSKIMĒS UŽ MIRUSIUS

“Malda, o ypatingai šv. Mišios, yra raktas, su kuriuo atidarome dangaus vartus skaistyklos sieloms.”

Šv. Augustinas

Šv. Raštas sako: “Yra šventa ir išganinga melstis už mirusius, kad jie būtų išlaisvinti iš nuodėmių”

(Makab. 12, 46)

Bažnyčia ragina tikinčiuosius jungtis į bendrą maldą už sielas skaistykloje. Mūsų maldos, įvairūs labdaringi darbai, o ypatingai šv. Mišios, paaukotos už mirusius, sumažina skaistyklos kančias ir sieloms priartina dangų.

Marijonų vienuolijos nariai kasdien meldžiasi už skaistykloje ken-

čiančias sielas. Savo maldų intencijomis apima tėvus, gimines, geradarius, vienuolijos įstaigų ir darbų rėmėjus ir visus mirusius bendradarbius.

Į savo maldas įjungiamo taip pat tuos mirusius, kurių vardus prisiunčia jų artimieji. Vienuolynas priima ir mažas aukas bendroms šv. Mišioms už mirusius, kurios bus laikomos per visas aštuonias Vėlinių Oktavos dienas.

Marijonų Seminarijos koplyčioje melsimės už mūsų geradarius, bendradarbius ir visus mūsų maldoms pavedamus mirusius šia tvarka:

1. Vėlinių dieną (lapkr. 2 d.) iškilmingos šv. Mišios.
2. Per visą Vėlinių Oktavą giedotinės šv. Mišios.
3. Per visą Vėlinių Oktavą gedulingi mišparai.
4. Per visą lapkričio mėnesį kunigai marijonai meldžiasi per visas šv. Mišias už geradarių sielas.
5. Per visą lapkričio mėnesį kalbamas rožančius yra aukojamas už geradarių sielas.
6. Kunigai ir broliai marijonai kasdien aukoja už mirusius savo gerus darbus, maldas ir įgijamus atlaidus.

Įkviečiame visus įsijungti į mūsų maldas už mirusius. Savo brangiųjų mirusiųjų vardus siųskite adresu:

**Rev. Father Superior
Marian Hills Seminary
Clarendon Hills, Illinois**